

Ofschoon het waar is dat de uitslag der bekroningen niet als een volkomen vertrouwbare thermometer van de waarde der inzendingen kan beschouwd worden, zoo is die toch in dit opzicht gewis een thermometer, en, wijst hij nu en dan dien toestand niet volkomen juist aan, dan is hij gewoonlijk veeleer een paar graden te laag, dan één te hoog.

Hebben wij met lof van de meeste inzendingen voor de 4e groep gewaagd, dan moet zulks door het aantal en de waarde der bekroningen bevestigd worden.

Voor de vierde groep waren, met inbegrip van die uit Oost-Indië, 65 inzendingen (in 1867 waren er te Parijs 66). Daaraan nu zijn niet minder dan 46 — zegge zes en veertig — bekroningen toegekend, terwijl bovendien nog twee inzenders, met name de Heeren C. en W. D. ULRICH, beiden te Rotterdam, met het Verdienst-kruis met de gouden Kroon werden begiftigd, en de Heer SCHMIDT, Chef der firma WYNAND FOCKINK, te Amsterdam, tot Ridder der Franz-Joseph orde werd benoemd. Bovendien werd in deze groep één Medaille für Mitarbeiter toegekend aan DESRAINES, werkzaam in de fabriek van den Heer M. J. DE BONT, te Amsterdam.

Nog sterker komt die gunstige verhouding uit, wanneer men let op de waarde dier bekroningen. Deze toch bestonden in: 4 Fortschritt-Medaillen, 26 Verdienst-Medaillen en 16 Anerkennungs-Diplomen. Waar zulke bewijzen spreken, kunnen wij ons van allen verderen lof onthouden.

Daar wij nu, zoo uitvoerig als de grenzen van een Verslag